

Fuldmægtigene ikke mere drive private Forretninger, og det vil ogsaa være en let Sag at henvise de paagældende Principaler, Retsbetjentene, til, at de, naar deres Kontorholdsvederlag skulle revideres, ville kunne gøre gældende, at de nu maa have udbetalt mere, fordi de nu anvende mere til Lønning af deres Fuldmægtige end tidligere. Men hvad skulle Fuldmægtigene og Principalerne gøre i den mellemliggende Tid, i de mellemliggende 5 eller fra 1 til 5 Aar, idet Kontorholdsvederlaget jo er fastsat for længere Tid siden for en Del af Byfogedkontorerne. Enten maatte Fuldmægtigen leve af Luft, fordi Principalen ikke kunde betale ham den nødvendige Løn, eller Principalen maatte leve af Luft, fordi han maatte give Fuldmægtigen højere Løn, end han egentlig kunde af Kontorholdsvederlaget.

Naar man vil bort fra det nuværende System, maa de to Ting, Forbudet mod private Forretninger og større Udgifter, nødvendigvis følges ad. Man maa nødvendigvis have Penge til Raadighed til at lønne de paagældende. Forholdet er jo nu det i de allerfleste Tilfælde, at Førstefuldmægtigene overhovedet ikke oppebære noget af Kontorholdsvederlaget, netop fordi de have private Forretninger, og jeg ser derfor ikke, hvorledes man skulde kunne vente, at disse Fuldmægtige i et eller flere Aar skulde være villige til vedblivende at være Fuldmægtige, naar de private Forretninger bleve tagne fra dem, saaledes at de i Virkeligheden skulde leve af ingenting. Jeg er bange for, at der under disse Forhold vilde blive en stor Strejke, og jeg er ogsaa bange for, at man ikke vilde kunne finde tilstrækkelige Strejkebrydere paa de Vilkaar. Jeg forstaar for saa vidt Tanken fra det ærede Medlems Synspunkt, idet det vilde blive den ideelle Strejke.

Maa jeg endnu gøre en Bemærkning til noget, det ærede Medlem sagde, første Gang han havde Ordet, og som jeg glemte at udtale mig om før. Det ærede Medlem sagde, at der vistnok var Tilfælde, hvor en Del af Kontorholdsvederlaget ad en Omvej blev flyttet tilbage til Retsbetjentens Lomme. Det tror jeg ikke er Tilfældet, thi det er noget, som er strengt forbudt, og hvis det ærede Medlem skulde kende noget Tilfælde, hvor saadant finder

Sted, vil han gøre sig fortjent af Samfundet ved at oplyse, hvor dette har været Tilfældet, thi der vil følge en meget streng Undersøgelse ovenpaa.

Formanden: Folketingsmanden for Vejle Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

L. Rasmussen (Vejle Amts 1ste Valgkreds): Jeg mener, at hvis man i Dag traf den Bestemmelse, at Førstefuldmægtigene og det øvrige Personale paa Retsbetjentkontorerne ikke maatte drive private juridiske Forretninger, saa maatte der, indtil man efter 5 Aars Forløb havde faaet samtlige Kontorholdsvederlagslove reviderede, Ekstrabevillinger til. Det forekommer mig muligt paa den Maade at skaffe Midler til at faa Reformen gennemført. Jeg tror, det vilde være ønskeligt at faa den gennemført, og jeg kan ikke tænke mig, at det Beløb, som udkræves, skulde være saa stort.

Den højtærede Minister sagde, at adskillige Førstefuldmægtige slet ingen Løn fik. Deri ligger, forekommer det mig, et klart Bevis paa, hvor uheldig den Ordning er, at første Fuldmægtig, der skulde have det største og mest ansvarsfulde Arbejde paa Retsbetjentkontoret, ingen Løn faar, fordi han netop i Kraft af sin Stilling kan opsnappe tilfældige Kunder, der komme for at tale med Statens Repræsentant, og naar disse Kunder blive opsnappede af Førstefuldmægtigen, saa faa Folk det Indtryk, at de ved at benytte Førstefuldmægtigen have en større Garanti end hos en almindelig Sagfører. De tænke som saa: Her ere vi sikre, naar vi staa paa Statens Kontor og henvende os til Førstefuldmægtigen for Statens Repræsentant. Naar han siger: Jeg skal ordne Sagerne for jer; naar I skulde have et Laan slettet af Pantebogen og et andet indført, kom saa bare med Pengene til mig, saa bringe Folk deres Penge til Fuldmægtigen, han tager imod dem og indfører den ny Prioritet i Pantebogen, men udsletter ikke den gamle. Dette er jo sket her i Fredericia og i andre Tilfælde, hvor Folk f. Eks. have indbetalt Penge i den Tro, at de skulde indsendes til Overfomynderiet, medens de ere blevne stukne i Fuldmægtigens